

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

**Európa
ébredszik,**

**ébredjünk
mi is!**

BALSZEMMEL

THÜRMER GYULA

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

Európa ébredszik, ébredjünk mi is!

Európa már kezd ébredzeni. A hét végén tízezzel mentek ki a németek az utcára, hogy tiltakozzanak a háború és a kormányok háborús politikája ellen. A baj már megjött, de nem tudni, merre a kivezető út. A német emberek még vívódnak. Európaiak legyünk vagy németek? Szankciók és háborúk vagy kiegyezés az oroszokkal?

A megélhetési költségek drasztikus növekedése a franciákat is kiviszi az utcára, kétezer eurós minimálbért, 32 órás munkahetet, 60 éves nyugdíjkorhatárt követelnek. A válság, a háború reflektorfénybe helyezi az oktatás, a szociális ellátás sokévtizedes gondjait is, a migránsproblémáról nem is beszélve.

Az olaszok az elmúlt negyven év leghosszabb recessziójával néznek szembe, és nem akarják elfogadni, hogy a kormányok mindig és mindent az utca emberével fizettetnek meg. Szakszervezetek, baloldali szervezetek, civilek, sőt katolikus szervezetek most már az új kormánynak is felteszik a kérdést: miért kell az olasz népnek megfizetnie az amerikaiak ukrainai kalandját? Miért kell lemondani a normális életről az EU buta döntései miatt? Válasz még nincs. A kommunisták új követeléssel álltak elő: Le a pénz diktatúrájával! Minden hatalmat a dolgozóknak!

A portugáloknál is betelt a pohár. Tömegével tüntettek a háború és a fenyegető nyomor ellen Lisszabon, Porto és más városok utcáin.

A cseh kormányt is meglepte az évtizedek óta nem látott óriási háborúellenes megmozdulás a Vencel téren. A válasz se maradt el. A kormány kivitte saját híveit az utcára, még több támogatást követelve az ukrán nacionalista-fasiszta rendszernek.

Robbanásig feszült a helyzet a Balkánon. Az EU nem képes megküzdeni a hazai gondokkal, olajat önt a tűzre Koszovóban, az albánok mellett áll ki, bízva abban, hogy egy balkáni robbanás eltereli a figyelmet az EU vezetőinek hibás és bűnös politikájáról.

A szerb nép már nem hisz az EU ígéreteinek. Tudják, hogy az EU el akarja venni tőlük Koszovót. A kormány nem mer lemondani Koszovóról, de megvédeni sem képes. Polgárháború? Szerbia NATO-megszállása?

Magyarország is kezd ébredzeni, még ha nagyon nagyon lassan is. A drágaságnak senki sem örül. Annak pedig végképpen nem, hogy mi, átlagemberek ki vagyunk szolgáltatva. Intéznénk a villanyszámlát, a gázszámlát, de a szolgáltatóknál hetek óta nem veszik fel a telefont, az ügyfélszolgálatoknál meg ezrek állnak sorba. Áttérnénk a napelemre, de a kormány hirtelen bejelenti, hogy nem veszik át az áramot. Jól jön az olcsóbb tűzifa,

de azt el is kell szállítani, fel is kell darabolni, vajon mindenki képes-e erre? Bezár az óvoda, a bölcsőde, milliónyi gondot téve a családok nyakába.

Tiltakoznánk, de nincs hol. Elmondanánk a véleményünket, de senki sem hallgat meg. A kormány hét olyan kérdést tesz fel nemzeti konzultáció címen, amire ők is tudják a választ. Állítólag ettől Orbán háttere erősebb lesz Brüsszelben. Lárifári, mikor hatott meg bárkit is az EU-ban a magyar nép véleménye? Határozott cselekvés kellene, megfenyegetni az EU-t, blokkolni az EU minden népellenes döntését, és ha nincs más megoldás, otthagyni őket, mielőtt ők erősödnek meg és elfojtják a magyarok önállósági törekvéseit.

A tanárok kimentek nálunk az utcára. Rosszul mondom, a tanárok egy része kiment az utcára. Több pénzt akarnak. Jogos! Még akkor is jogos, ha más szakmák sincsenek agyonfizetve, és ők is nyugodtan lehetnének elégedetlenek.

Több pénzt követelnek az oktatásnak! Helyes! Többet kellene költeni az iskolákra! De a gond nem csak az, hogy nálunk a belügyminiszter felügyeli az oktatást, aminek eleve rossz az üzenete. A rendszerrel van a baj, amely jól képzett elitre, és képzetlen, hülyékből álló többségre osztja a társadalmat.

A tüntetést szervezőknek nem lehet megbocsátani, hogy fiatalok tanulóikat is belevitték a saját bulijukba, politikai választást kényszerítettek fiatalokra, akiknek nemcsak a nevelését, de a védelmét is rájuk bízta a társadalom. De nem lehet elfogadni azt sem, hogy elvonják a figyelmet az egész társadalmat fenyegető veszélyről, a háborúról.

Ítt az ideje, hogy túllássunk a szakmai, ágazati érdekeinken. Meg kell értenünk, hogy ma minden egyebet két kérdésnek kell alárendelni. Képesek vagyunk-e megakadályozni a háborút és képesek vagyunk-e a kormányt arra kényszeríteni, hogy benünket, a népet védjen mindenkivel szemben?

Ma azért menjünk ki az utcára, hogy ne legyen háború! Az ellen tiltakozzunk, hogy amerikai katonákat hozzanak magyar területre! Arra mondjunk nemet, hogy a kormány milliárdokat költ egy velünk ellenségesen viselkedő kormány, az ukránok támogatására, ahelyett, hogy itthon küzdene az infláció ellen! Az ellen tiltakozzunk, hogy a kormány nem hajlandó a milliárdosokat megadóztatni! Az Orbán-kormány minden korábbinál jobban kötődik a nagytőkéhez, a miniszterek között is ott vannak, nem csoda, hogy mi húzzuk a rövidebbet. Európa ébredszik, ébredjünk mi is!

ENSZ:

Kuba mellett a világ!

Kuba mellett a világ, kivéve az USA-t és Izraelt. Ezt mutatta az ENSZ Közgyűlés ez évi szavazása a Kuba elleni blokádról. 185 állam igazságtalannak, károsnak, emberellenesnek tartja a Kuba ellen immáron hat évtizede tartó blokádöt. Ukrajna és Brazília tartózkodott a szavazástól. Az USA azonban nem törődik a világgal. A szocialista Kuba ellenség az USA szemében, és bármi áron el akarja tiporni. (Fotó: granma.cu)

A V4-ek se akarnak lemaradni a háborúról

A visegrádi csoport (V4) fegyveres erői közül, Puma-22 fedőnevű hadgyakorlatot kezdtek a délkelet-lengyelországi Nowa Deba melletti gyakorlóterepen. A csehek, a lengyelek, a magyarok és a szlovákok mellett az Egyesült Államok és az Egyesült Királyság szövetséges katonái is jelen vannak a Puma-22-n. Úgy tűnik, hogy a V4 vezetői is azt hiszik, hogy a háború utáni osztozkodásból nekik is nagyobb szelet torta jut majd. Pofára fognak esni. Az a baj, hogy velük együtt mi, magyar emberek is. (Fotó: twitter.com/Poland_MOD)

November 7 – ünnep Belaruszban

A 65 ezer lakosú belarusz város, Zsogyino több iskolájában is megemlékeztek az 1917-es októberi forradalom évfordulójáról. Belarusz nem szocialista ország, de tisztelik a szocialista múltat.

Kína lassan, de biztosan nyitogatja kapuit

A China Eastern Airlines november 11-én újraindította Budapest-Sanghaj járatát és ezzel újra elérhetővé válik Budapestről Kína két legfontosabb városa, Peking és Sanghaj. November 18-ával pedig új közvetlen járat indul Budapest és Csungking között, szintén heti egy alkalommal. A covid után Kína fokozatosan megnyílik a külföld előtt. (Fotó: China Eastern)

Nagy üzlet az ukrainai háború

Amerikai és holland cégek korszerűsítenek 90 darab T-72B típusú orosz gyártmányú harckocsit, amelyek eddig a cseh hadsereg fegyverzetében voltak. A korszerűsítést az amerikai állam fizeti az ukránoknak adott támogatásból. A csehek megkapnak modern amerikai harckocsikat. Mindenki jól jár, kivéve azokat, akik elesnek az ukrainai háborúban. (AP Photo/Efrem Lukatsky, File))

Valamit eltitkolnak, de nagyon!

Semmi jó hír nincs abban, hogy Novák Katalin köztársasági elnök, a Magyar Honvédség főparancsnoka november 3-án fogadta dr. Ruszin-Szendi Romulusz altábornagyot, a Magyar Honvédség parancsnokát és Béres János altábornagyot, a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat főigazgatóját. Az meg pláne nem jó hír, hogy ezentúl kéthetente találkoznak. Valamit eltitkolnak az emberek előtt. Nagyon úgy tűnik, hogy békéről beszélnek, de mennek a háborúba.

A hazugság hazugság, nem lehet két mérce

„A kommunizmus bűneit ugyanolyan szinten kellene kezelni, mint a nácizmus bűneit” – jelentette ki amerikai útja során Varga Judit igazságügyi miniszter. A fasizmus és a kommunizmus összemosása a nyugati propaganda egyik nagy hazugsága. Miniszter asszonynak profiként tudnia kellene, hogy a hazugság akkor sem válik igazsággá, ha ezerszer elmondják. Azt is elmondják milliószor, hogy Magyarországon nincs jogállam. Szóval, Miniszter asszony, nem lehet elfogadni a hazugságot a múltból, és tagadni a jelenről. A hazugság hazugság, nem lehet két mérce.

A hadiipar a háborúba visz, nem a szuaréból húz ki

A kormány azt hiszi, hogy a hadiipar fog bennünket kihúzni a szuaréból. Milliárdokat szánnak arra, hogy „házánk Közép-Európa meghatározó védelmi ipari központjává váljon a gyártásban, valamint a kutatás-fejlesztésben is.” Ezt ismételte három miniszter is Zalaegerszegen. Tévednek! A hadiipar a háborúba visz, a még nagyobb szuaréba.

Csata a jövő évi minimálbérért

A 2023. évi minimálbérrel folynak a tárgyalások a munkálatok, a munkavállalók és a kormány hármass fórumán. Az idén a minimálbér bruttó 200 ezer forint (nettó 133 ezer), a garantált bérminimum pedig bruttó 260 ezer forint. Az infláció azonban már szeptemberben meghaladta a 20 százalékot, és az árak tovább nőnek. A csata egyelőre a tárgyalóasztalnál folyik. 2019-ben elég volt a tárgyalás. De 2023-ra elég lesz a tárgyalás ahhoz, hogy a szakszervezetek megvédjék a dolgozókat? Ebben a csatában a szakszervezetek jövője is a tét. Ha bátrak, ha csatáznak, az emberek melléjük állnak.

Érdekli Pressmant a dolgozó nép véleménye?

Pressman amerikai nagykövet a „magyarok hangulatáról” tájékozódik, előszeretettel liberális körökben. A képen látható fiatalok aligha a megfeszítő gyári munka után érkeztek a találkozóra, és bizonyára mások a gondjaik, mint a dolgozó emberek többségének. Ha kíváncsi a nagykövet a dolgozók véleményére, amit nem hiszünk, szívesen szervezzünk neki találkozót velük. (Fotó: Twitter)

Nemet Finnország és Svédország NATO-csatlakozására! ■

A Fórum a Békéért, melynek tagja a Munkáspárt is, az alábbi nyilatkozatot tette közzé:

„A hazánk békéjének megőrzéséért létrejött Fórum a Békéért társadalmi-politikai összefogás arra kéri az Országgyűlést, hogy ne ratifikálja Finnország és Svédország csatlakozását a NATO-hoz. A NATO bővítése nem szolgálná a békét, hanem akadályozná a konfliktus békés rendezését, a politikai kibontakozást. A Fórum a Békéért mozgalomban együttműködők meggyőződése szerint Magyarországnak nem a háború folytatásához, hanem a békekötéshez fűződik érdeke. A kormány és az Országgyűlés azzal tenne jó szolgálatot a békének, ha népünk túlnyomó többsége békeakarátának megfelelően keleti bővítés helyett arra sarkallná a NATO-t, hogy egyezzen ki Oroszországgal, teljesítse Moszkva 2021. december 15-én Washington és Brüsszel elé terjesztett biztonsági garanciákra vonatkozó követelését. A Fórum a Békéért jogosnak tartja Oroszország igényét a biztonságra, s arra, hogy se a NATO, se vezető hatalma, az USA ne fenyegetse határai mentén. A magyar kormánynak sarkára kell állnia, követelnie kell szövetségeseitől,

hogy a NATO vessen véget Ukrajna katonai támogatásának Oroszország ellen, s bizonyítsa be képességét a kölcsönös biztonság szavatolására, a kelet-nyugati békés együttműködésre a javasolt összeurópai konferencia keretében. A Békefórum szerint Magyarország csak az összeurópai együttműködés rendszerében valósíthatná meg régi álmát: a tényleges önrendelkezést, és az idegen beavatkozástól mentes nemzeti fejlődést.”

Kecskemét: hidegben is lehet akciónapot tartani ■

A hűvösre forduló idő sem tántorította el a kecskeméti párttagokat a szokásos kitelepülés megtartásától. Kalapos Mária megyei elnök vezetésével a piacon osztogatták A Szabadságot.

Orosháza: emlékezés az októberi forradalomra ■

A Munkáspárt Orosházi Alapszervezete Ujj György megyei alelnök vezetésével az orosházi temetőben emlékezett a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 105. évfordulójára.

Nem felejtjük elvtársunkat

Szomorú hírt kaptunk Békés megyéből. 84 éves korában elhunyt Such Pálné elvtársnő. Hatvanhárom évvel ezelőtt csatlakozott a kommunista mozgalomhoz és élete végéig kitartott mellettünk. Jó két évtizeden át intézte a Békés megyei szervezet gazdasági ügyeit. Mindent tisztességgel teljesített, amire a párt kérte. Azok között volt, akik anyagilag is támogatták a Munkáspártot. Nem felejtjük elvtársunkat!

Tegyünk együtt a békéért, dolgozzunk együtt a magyar nép túléléseért!

Munkáspárti békegyűlés Budapesten

Harmadszor vonult utcára a Munkáspárt nyár óta, tiltakozva a háború ellen. November 7-én ismét a budapesti Nyugati pályaudvarral szembeni térre mentek a Munkáspárt tagjai, hogy követeljék a folytatódó háború befejezését, a megegyezést Oroszországgal, az infláció megfékezését.

A rendezvényen **Thürmer Gyula** elnök beszélt az egyre romló helyzetről, és arról, hogy mit kell tennünk a háború és az infláció ellen. **Fehérvári Zsolt** a Semleges Magyarország Alapítvány nevében kiállt hazánk semlegessége mellett. **Balogh György** Hajdú-Bihar megyéből a vidéki emberek érzéseit fogalmazta meg. **Szilágyi Bence Máté** egyetemi hallgató arról beszélt, hogy a háború elszenvedői az ártatlan civilek, a szándékukkal ellentétesen besorozottak, a háború árvái és az egzisztenciájukat elvesztő emberek. Ásotthalomról érkezett **Szabó Szilveszter**, aki elmondta: a média nem közli a valóságot a szerbiai helyzetről, a hazánkat érő fenyegetésekről. **Kovács Istvánné** felolvasta a Fórum a Békéért társadalmi-politikai összefogás felhívását: az Országgyűlés ne ratifikálja Finnország és Svédország csatlakozását a NATO-hoz.

Munkáspárt: új helyzet új jelszavak

Európa már kezd ébredezni. A hét végén tízezzel mentek ki a németek az utcára, hogy tiltakozzanak a háború és a kormányok háborús politikája ellen – mondta beszédében Thürmer Gyula.

Nekünk sem elég csak zsörtölődni. Ma már nem elég panaszkodni. Ma már nem elég békét követelni. Ma már harcolni kell!

Tűzzünk új jelszavakat a zászlónkra! Le a háborúval! Nem akarunk atomháborút! Független Magyarországot! Ki a NATO-ból! Ki az EU-ból! Le Amerikával! Le az USA egyeduralmával! Le az inflációval! Le a kapitalizmussal!

Az ukrajnai háború az elmúlt hetekben nem csak folytatódott, de új szakaszába lépett – emelte ki Thürmer. Az USA és a NATO soha ennyi fegyvert nem szállított Ukrajnának, mint most. Nekik nem kell a béke. Győzni akarnak, szétapósni Oroszországot.

Most már nem csak szokásos háborúról van szó. A nyugati politikai és katonai elit átlépte a vörös vonalat. Az atomfegyver lehetséges bevetése immáron már nem tabu. Dobjunk le egy kis atombombát Belaruszra vagy valahol Kelet-Ukrajnában! Állítsuk meg az oroszokat bármi áron!

A háború már itt van Magyarországon. Hatásai már elértek bennünket. 20 százalék fölött van az infláció. Szinte mindennek emelkedik az ára, az üzletekből egyre több áru tűnik el. Sok helyütt már nincs olaj, cukor és sok minden más. Egyre több étterem, kávézó húzza le a rolót, egyre több vállalkozás zár be.

A Munkáspárt elnöke a politikusok felelősségét firtatta. Mit csinálnak a politikusok? Mit csinálnak azok, akik felelősséggel tartoznak a sorsunkért?

A kormány egyre jobban koncentrálja a hatalmat. Békéről beszél, de egyre mélyebben csúszik a háború mocsarába. Képmutató a kormány álláspontja. Azt hangoztatja, hogy a békéhez amerikai-orosz tárgyalás kell, vagyis a felelősség rajtuk van. Addig pedig fegyverkezzünk, legyen még több katona, sőt európai hadsereg!

A kormány azt hiszi, hogy a hadiipar fog bennünket kihúzni a gazdasági bajokból. Milliárdokat szánnak arra, hogy „hazánk Közép-Európa meghatározó védelmi ipari központjává váljon a gyártásban, valamint a kutatás-fejlesztésben is.” Tévednek! A hadiipar a háborúba visz, a még nagyobb gazdasági bajokba.

A konzervatív szellemi elit nem akarja az amerikai uralmat. Politikai téren gáncsoskodik az amerikaiakkal, de katonai téren szinte mindent megad nekik. A Trump-adminisztráció által kikényszerített új védelmi szerződés, és Biden-kormányzat idején aláírt kiegészítő dokumentumok alapján az amerikaiak azt tesznek Magyarországon, amit csak akarnak. De akkor hol van a szuverenitásunk védelme?

Mit tesz az ellenzék? Dobrev Klára, az ellenzéki „árnyékkormány” feje és Vadai Ágnes, az „árnyékkormány honvédelmi minisztere” Brüsszelben NATO-tisztségviselőkkel tárgyaltak. Kiálltak amellett, hogy Magyarország vállaljon nagyobb szerepet az ukrajnai háborúban. Vagyis, a liberálisok szerint irány a háború mocsara!

BALOGH GYÖRGY

Lássuk be végre: cselekedni kell!

Nem mehetünk se az amerikaiakkal, se a németekkel! – hangoztatta Thürmer Gyula. Magyarország eddig mindig rosszul járt, ha a nagyhatalmak oldalán Oroszország ellen hadakozott. Ez most sincs másként.

Szakítani kell a jelenlegi struktúrákkal, új struktúrákat kell keresni! Sem az Európai Unióban, sem a NATO-ban nem várható olyan radikális változás, amely lényegesen javítaná Magyarország lehetőségeit.

Az infláció, a gazdasági válság tömeges munkanélküliséget, tömeges szegénységet és nyomort hoz magával. Változtatni kell, amíg lehet!

Követeljük az Egyesült Államok és Oroszország megegyezését, a béke mielőbbi megkötését.

Mondjuk ki világosan, hogy az atomháború nem lehet alternatíva. Ítéljük el mindazokat, akik pusztulásba akarják taszítani az emberiséget!

Magyarország maradjon ki a háborúból! Nem akarunk újabb Trianont!

A NATO nem békét hozott nekünk, hanem háborút. A NATO korlátozza nemzeti függetlenségünket. Nem azt tesszük, ami nekünk jó lenne, hanem azt, amit a NATO akar.

A NATO-nak ma még nem kell a magyar katona. Ma a területünk kell, ahol csapatokat lehet elhelyezni. Holnap a gazdaságunk kell, minden, amivel a NATO-csapatokat el lehet látni. És lehet, hogy egy napon katonát is fognak kérni.

Az EU egyre jobban beleszól Magyarország ügyeibe, nem engedi, hogy úgy éljünk, ahogyan akarunk. Mi békét akarunk, nem az EU szankciókat és háborút. Mi a népek és nemzetek demokratikus szövetségét akarjuk, ők a pénz, a bankok akaratát kényszerítik ránk.

Le Amerikával! Le az USA egyeduralmával! – mondta Thürmer Gyula. Az amerikaiak azok, akik ma nem akarnak békét, és azért nem akarnak, mert a háború őket teszi gazdaggá. Ők akarnak a világ urai lenni. Ők akarnak bennünket, európai népeket is bedarálni.

Elég az amerikaiakból! Elég az amerikai nagykövet pofátlanságából! Követeljük, hogy a magyar kormány bontsa fel a vonatkozó magyar-amerikai szerződéseket, ne engedje amerikai és más idegen csapatok és fegyverzetek telepítését magyar területre.

A háború bennünket, dolgozó embereket sújt – emelte ki a szónok, Ne engedjük, hogy a kormányok velünk fiztessék meg a válságot és a háborút!

Elég az ukránok pénzeléséből! Fegyverkezés, az ukrán vezetés támogatása, a háborús előkészületek helyett a pénzt költse az emberekre, a válság és a háború pusztításainak csökkentésére!

Adóztassák meg a milliárdosokat, a szupergazdagokat! A baloldali az, aki elvesz a milliárdosoktól, aki nem meghosszabbítani akarja a milliárdosok uralmát, hanem tulajdonukat a társadalom tulajdonába akarja adni.

Le a kapitalizmussal!

Néhány barátunk nem jött ma el, mondván, hogy november 7-e van – mondta Thürmer Gyula.

De miért lenne ez baj? A 1917-es októberi forradalom legelső dokumentuma a békedekrétum volt. Lenin kormánya békét ajánlott a világ vezetőinek az első világháború értelmetlen folytatása helyett.

A békedekrétum egyúttal azt is kifejezte, hogy minden népnek joga van az önrendelkezésre, mindenki olyan rendszerben élhet, amilyenben akar. 1917-ben Oroszország népei a szocializmus mellett döntöttek, de tudomásul vették, sőt engedték, hogy mások másként döntsének. Ennek nyomán vált függetlenné Finnország, Lengyelország.

Az európai vezetők közül egyedül a Szovjetunió miniszterelnöke, Lenin ítélte el a trianoni békét, imperialista rablóbékének nevezve. 1941-ben a szovjet kormány ajánlotta, hogy maradjunk ki a háborúból, és a háború végén, a béketárgyalásokon a szovjet kormány kész lesz Trianon eltörlésére, és az elrabolt magyar területek visszaadására. Horthyék csak tragikusan későn döbbsen rá, hogy a németek elvesztik a háborút. Az eredmény ismert: 1947, párizsi béke, a második Trianon. Szóval, hölgyeim és uraim, még egy Trianon, és nem marad belőlünk semmi.

Igen, november 7-e a szocializmus évtizedeit idézi fel bennünk. Hozzáteszem: a béke évtizedeit! – hangsúlyozta Thürmer Gyula.

A Varsói Szerződés, a szocialista országok védelmi szervezete nem kényszerített bennünket arra, hogy háborúba menjünk. Amióta csatlakoztunk a NATO-hoz, a magyar katona már járt Afganisztánban, Irakban, a Balkánon. És a magyar elit még büszke is arra, hogy részt veszünk Koszovó és Bosznia-Hercegovina megszállásában.

A szocializmus évtizedei alatt az USA nem mert előhozakodni az atomfegyver bevetésével. De nem azért, mert

SZILÁGYI BENCE MÁTÉ

SZABÓ SZILVESZTER

az amerikaiak meggondolták volna magukat. Azért nem tették, mert a Szovjetunió megteremtette saját atomerejét. A szocialista országok népei is eljutottak volna a nyugati jólét szintjére, ha nem kellett volna rengeteget áldozni saját biztonságuk fenntartására, az ellenség elrettentésére.

Mi a népek Európájában, a népek világában akarunk élni, a népek demokratikus összefogását akarjuk. Ez lehetséges, de ehhez nemet kell mondanunk a tőke, a pénz uralmára, a kapitalizmusra.

Le a háborúval! Nem akarunk atomháborút! Független Magyarországot! Ki a NATO-ból! Ki az EU-ból! Le Amerikával! Le az USA egyeduralmával! Le az inflációval! Le a kapitalizmussal!

Semleges Magyarországot!

A semlegesség fogalmát, sőt magát a semlegesség szót is kiölték a politikai életből – kezdte beszédét Fehérvári Zsolt.

Kik ölték ki? Nos, azok, akik az elmúlt napokban lelkesen emlékeztek 1956 eseményeire. Mindenről beszéltek, csak éppen arról nem, hogy a semlegesség éppen 1956 nemes jelszava volt.

Semlegesnek lenni nem csak azt jelenti, hogy kilépünk egy katonai szervezetből, hanem azt is, hogy nem lépünk egy másikba. 1956-ban Magyarország ki akart lépni a Varsói Szerződésből, de szó sem volt arról, hogy öt perc múlva belépünk a NATO-ba. 1956 a semlegességre szavazott.

1991-ben megszűnt a Varsói Szerződés. Már nem voltunk katonai szövetség tagjai. Nem kellett szuverenitásunk egyetlen darabjáról sem lemondani. Magyar területen már nem voltak idegen katonák. Nem voltak nemzetközi kötelezettségeink. Nem kellett háborúra készülni. Katonákra, fegyverekre is csak annyit költöttünk, amennyit mi, magyarok jónak láttunk.

De a magyar politikai elit, a parlamenti pártok eldobták 1956 lobogóját. Nem kellett nekik a semlegesség. Azonnal a NATO-hoz akartak tartozni.

A magyar elit elkövette ugyanazt a hibát, amit 1939-ben az akkori vezetők megtettek.

Pedig még közöttünk voltak azok, akik megélték a második világháborút. Azok, akik emlékeztek arra, hogy 1939-ig Magyarország nem volt tagja egyetlen katonai blokknak sem. A magyar elit, a magyar kormány 1939-ben csatlakozott Hitler és Mussolini Antikomintern paktumához és azonnal egy háborús szövetség közepén találtuk magunkat.

A magyar elit akkor rossz döntést hozott. Eljátszotta a semlegesség lehetőségét, a fasiszták oldalán belépett a háborúba.

Németország felhasználta a magyar gazdaság forrásait, a gyárainkat, a vasútjainkat, a közútjainkat. A németek megígérték, hogy mindenért fizetni fognak, de csak a háború után. A magyar gazdaság ráment a németek háborújára. A német szövetség sok százezer magyar katona és civil életébe került. Értelmetlenül, a semmiért pusztultak el a fronton vagy az ostrom alatt idehaza.

Trianont pedig nem törölték el, hanem 1947-ben Párizsban megerősítették. Erdély nem magyar lett, hanem román, a Vajdaság jugoszláv, a Felvidék csehszlovák, Kárpátalja szovjet.

De nem csak ez történt. 1938-tól kezdve elkezdtek emelkedni az árak. A háború alatt jelentős infláció alakult ki. 1940 és 1944 között a létfenntartási költségek évről évre gyorsuló ütemben emelkedtek, 1944-re közel megkétszereződtek. A háború végére Magyarország megélte a történelem legnagyobb inflációját. A pénznek már semmilyen értéke sem volt. Magyar emberek milliói vesztették el mindenüket.

Határozott nemet kell mondani a NATO-ra! A NATO egy idejétmúlt, hidegháborúból visszamaradt katonapolitikai gépezet – mondta Fehérvári Zsolt.

Nem vagyunk hadviselő fél, nem szállítunk fegyvereket Ukrajnába, de minden mással segítjük az USA és a NATO háborúját Oroszország ellen. A magyar kormány kötelezettséget vállalt arra, hogy az USA döntése esetén amerikai csapatokat hozzanak Magyarországra. Folyik a NATO parancsnoki struktúrák kiépítése.

Magyarország területén van a NATO nehéz légi szállító ezrede. Székesfehérváron vannak a NATO parancsnokságok. Az USA bármikor használhatja a magyar bázisokat Tatán, Szolnokon, Kecskeméten.

Ha háború lesz, Magyarország válik célponttá. Nem Amerika fog szenvedni, hanem mi. Nem az amerikai városokat fogják löni, hanem Pápát, Székesfehérvárt, Tatát, Szolnokot, Kecskemétet és talán éppen Budapestet.

Mi nem akarunk háborút. De nem elég nem akarni. Tiltakoznunk kell!

Követeljük a magyar-amerikai katonai szerződések felmondását! Követeljük az Ukrajnának adott minden támogatás leállítását!

Követeljük a magyar katonák hazarendelését Koszovóból, Bosznia-Hercegovinából és minden más területről! Követeljük Magyarország kilépését a NATO-ból!

Magyarország legyen semleges, független ország! Támogassák a Semleges Magyarország Alapítványt! Csatlakozzanak hozzánk! Tegyük együtt a békéért, dolgozzunk együtt a magyar nép túléléséért! Ma még nem késő, de holnap már késő lehet!

Lenin októbere erőt ad nekünk, büszkeséget, terveket

A Munkáspárt budapesti szervezete és a Magyar Ifjúság Községi Szervezete (MIKSZ) együtt ünnepelte meg a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 105. évfordulóját a Memento Park bejárata előtt. Az eseményen jelen volt Thürmer Gyula elnök és a párt több más vezetője.

Gazsó Attila, a Munkáspárt tagja, a MIKSZ főtítkára mondott beszédet.

Az imperializmus a kapitalizmus ellentmondásait a legvégéig fokig, a legszélső határokig élezi ki, melyeken túl a forradalom kezdődik. A forradalom nem feltétlenül ott fog kirobbanni, ahol a proletariátus a lakosság többsége, ahol több a kultúra, több a demokrácia. 105 évvel ezelőtt Oroszországban forradalom robbant ki, élén a forradalmi proletariátussal, és szövetségeseivel: a kizsákmányolt parasztsággal – idézte fel a Nagy Október történetét.

Az imperializmust tanulmányozva, különösen a háború időszakában, Lenin felfedezte a kapitalista országok gazdasági és politikai fejlődésének egyenlőtlenségéről és ugrásszerűségéről szóló törvényt.

A forradalom három szakaszból állt. Az első szakasz 1903-tól 1917 februárjáig tartott, a célja az volt, hogy megdöntsék a cárizmust, teljesen megsemmisítsék a középkor csökevényeit. A második szakasz 1917 márciusától 1917 októberéig tartott, a célja megdönteni az imperializmust Oroszországban és kijutni az imperialista háborúból. A döntő csapás arra irányult, hogy elszigetelje a kispolgári demokráciát (mensevikeket, szociálforradalmárokat), amely igyekezett a dolgozó parasztság tömegeit megnyerni, és a forradalmat az imperializmussal való megegyezés útján megsemmisíteni. A harmadik szakasz az októberi forradalom után kezdődött, a célja megszilárdítani a proletariátus diktatúráját egy országban, támaszpontként használni ezt a diktatúrát az imperializmus megdöntésére valamennyi országban.

A Szovjetunió volt az első ország, ahol a szocialista forradalom kirobbant és megszilárdult a szocialista rendszer, éppen ezért a forradalom alatt nem tudott más szocialista országokra támaszkodni, viszont később más országok már tudtak a Szovjetunióra. Nem az a cél, hogy a forradalom csak egyetlen országban győzzön. Azzal, hogy a forradalom győz egy országban, jelen esetben Oroszországban, ő segítőereje lesz a többi ország proletariátusának, és elindítja a világforradalmat.

Három külső körülménye volt annak, hogy az októberi forradalom sikerült – emelte ki a szónok. Egy, zajlott a világháború, az európai országok nem igazán tudtak azzal foglalkozni, hogy most Oroszországban mi játszódik le. Kettő, mivel zajlott a világháború, az emberek békét akartak, és élni akartak, nem a fronton meghalni. Tudták, hogy a háborúból való egyetlen kiút a forradalom. Három, Európa szerte hatalmas munkásmozgalmak voltak, és a háborútól meggyötört nép támogatta az orosz forradalmat.

De a forradalom nem lett volna lehetséges, ha nincsenek meg a belső feltételek – mondta Gazsó Attila.

A belső feltételekhez tartozott, hogy az orosz munkásosztály támogatta a forradalmat, és támogatta a szegényparaszság, és a parasztságból kikerülő sok katona is, nem úgy, mint a korábbi 1905-ös forradalmat. A forradalom élén a kipróbált és tapasztalt bolsevik párt állt.

Szerepe volt annak is, hogy az orosz burzsoázia, a demoralizált földbirtokosok és a megalkuvó pártok viszonylag könnyen legyőzhetőek voltak. Oroszország ráadásul hatalmas ország, az országban elegendő mennyiségű élelmiszer, fűtőanyag, nyersanyag volt.

Bár a szocializmust megbuktatták, a lángot nem sikerült kioltani. Mert még mindig vannak szocialista országok, vannak kommunista szervezetek és pártok, és nem utolsó sorban mi, a Magyar Munkáspárt. Lenin októbere erőt ad nekünk, büszkeséget, terveket, hogy tegyük, amit tennünk kell. Nem csak hisszük, reméljük, hogy ez a helyes út, hanem tudjuk is. A végcélunk világos.

És itt van előttünk a Nagy Októberi Szocialista Forradalom, látjuk, hogy ők nem csak brosúrákat adtak ki, nem csak álmodoztak, hanem tettek is. A bolsevik párt maga mellé állította a proletár- és parasztosztály millióit, fegyvert adott nekik és győzelemre vezette őket. Nem kellett őket sokáig győzködni, hogy álljanak Lenin mellé. Miért? Mert pontosan tudták, mi vár rájuk egy imperialista világban, és azt is tudták, hogy Lenin milyen világot tár eléjük. Megértették azt is, hogy fegyveres harc nélkül nem lesz a nép kezében a hatalom. A burzsoázia nem fogja csak úgy kiadni a kezéből mosolyogva. Próbálnak rágalmazni ma, hogy az októberi forradalom nem volt „nagy”. Mutassanak nekünk még egy történelmi eseményt, forradalmat, amelyre ilyen sokan, ilyen szépen, és ennyi országban megemlékeznek, és egyik legszebb ünnepnek tartják. Egy híres Majakovszkij idézettel zárom a beszédemet: Lenin élt, Lenin él, Lenin élni fog!

„Apagyilkosság”

Medgyesi Konstantin könyve Kádár János és Grósz Károly viszonyáról

Jó könyvet írt Medgyesi Konstantin, történész, a szegedi Móra Ferenc Múzeum tudományos igazgatóhelyettese. Legfőbb értéke, hogy igyekezett a rendszerváltás körüli évek történetét úgy leírni, ahogyan az volt, és nem úgy, amilyennek ma látni akarják. Ez nem könnyű feladat, és nem is sikerült mindenütt megvalósítani.

Nagy erénye a könyvnek az, hogy a szerző sok más kollégájától eltérően nagyon sok levéltári anyagot áttanulmányozott, és nem volt rest felkeresni az akkori idők ma is élő hiteles tanúit. Nem véletlen, hogy a szerző számos helyen hivatkozik Thürmer Gyulára, aki akkor Kádár János és Grósz Károly munkatársaként sok mindent látott és hallott.

A sok pozitívum mellett megbocsájtható a könyv feltűnést hajhászó címe: „Apagyilkosság – Kádár János és Grósz Károly küzdelme”. Némileg érthető, mivel a könyv is piaci árú, el kell adni és 5999 forintot nem mindenért adnak az emberek. De mégis bántó, ha olcsó piaci trükkel téves benyomást keltenek az olvasóban.

Grósz Károly semmilyen értelemben sem volt Kádár fia. A tény az, hogy Kádár tudta, hogy előbb-utóbb át kell adnia a vezetést fiatalabbnak. 1985-től tudatosan versenyeztet két lehetséges utódot, Berecz Jánost és Grósz Károlyt. Grósz lesz a befutó, de Grósz semmilyen értelemben sem Brutus. Nem fordul Kádár ellen, nem fordul a szocializmus ellen sem. Az ő tragédiája más: nem eléggé erős, nem eléggé felkészült vezető, rossz társakat választ maga mellé, és engedi az ország kihalását a szocializmusból.

A könyv legérdekesebb része az 1988-89-es események felelevenítése, amikor eldőlt a magyar szocializmus sorsa. A szerző a tényszerűségekre való vitathatatlan törekvése mellett nem tudta elkerülni a mai polgári történetírás sztereotípiáit.

A könyv szól Kádár és Gorbacsov viszonyáról. Kijelenti, hogy 1985 szeptemberében az első találkozójukon „Gorbacsov kínosan feszengett Kádár hosszú monológja alatt.” A szerző nem beszél azonban arról, hogy Kádár tudatosan idézte fel az 1953-56 közötti magyar eseményeket. Kimondatlanul párhuzamot vont a szovjet peresztrojka és a Nagy Imre-féle 1953-as nyitás között. Kádár világosan megmondja Gorbacsovnak, hogy szerinte Nagy Imre nem volt ellenforradalmár, de az események objektíve azzá tették. Tessék érteni a szóból! Gorbacsov sem akart ellenforradalmár lenni, de az események objektíve oda vezettek, hogy döntő szerepe volt a szocializmus megbuktatásában és a Szovjetunió szétverésében.

dár jól látta a veszélyt, ami be is következett. Mennyire más lenne a világ, ha nem verik szét a Szovjetuniót.

A szerző fölidézi Király Zoltán és társai 1987-es Kádár-ellenes kirohanásait. Ma már senki sem emlékszik rájuk. Egykori MSZMP-tagként az volt a küldetésük, hogy belülről bomlasszák a kormányzó pártot és ezt meg is tették. „Amikor Király Zoltán a parlament nyilvánossága előtt 1987 nyarán felvetette az ország állapotáért a felelősség kérdését, akkor ezzel a több mint három évtizede kormányzó Kádár János teljesítményét kezdte firtatni.”

Mi volt a valóság? A nyugat és a magyar rendszerváltó erők elhitették az emberekkel, hogy Magyarország válságban van, eladósodtunk, és egyetlen megoldás van: a kapitalizmus bevezetése. Ehhez első lépésként hitelteleníteni kell Kádárt, bizonyítani kell, hogy öreg, és már semmire sem képes, majd le kell váltani.

A szerző némileg pozitívként mutatja be az 1988. március 15-i ellenzéki tüntetést, amelynek a szerző szerint „köze volt ahhoz, hogy Kádár bedobta a törülközőt”. A szerző nem szól arról, hogy az ellenzéki rendezvény koreografálásában részt vett Mark Palmer amerikai nagykövet. A magyar vezetés, beleértve a liberális kapcsolatokkal rendelkező Horváth István belügyminisztert, pedig hagyta, hogy a nemzeti ünnep a szocializmus elleni támadás egyik állomása legyen.

Magyarország nem volt válságban, a szocializmus, mint rendszer sem volt válságban. Gondok, problémák voltak, de ezeket a szocializmus keretei között is lehetett volna kezelni. A magyar ellenzék és az MSZMP vezetésének egy része ezt nem akarta. Az ellenzék kapitalizmust, a tőke uralmát akarta a munkás-paraszt-hatalom helyett, az MSZMP megalkuvó vezetői pedig saját magukat igyekeztek átmenteni. Horn, Nyers, Németh, Gyurcsány, soroljuk még?

A könyv felidézi, hogy 1988 tavaszán a szovjet vezetés több formában véleményt mond a magyarországi eseményekről. Gorbacsovnak 1985-ben még kellett a Szovjetunióban igen népszerű Kádár János támogatása, de 1988-ban már teher volt számára.

A szovjet vezetés véleménye megoszlott Kádár lehetséges utódait illetően. A Jakovlev-féle liberális szárny Pozsgay Imrét akarta, voltak Berecznek is támogatói. A szovjet vezetés személy szerint Gorbacsov végül Grószot tekintette „Kádár méltó utódjának.” De folyamatosan jelezték, hogy Grósznak és Berecznek meg kellene egyezniük egymással. A szocializmus sorsa függhet ettől. Nem egyeztek meg egymással...

Medgyesi Konstantin a szegedi múzeum irattárában sokféle anyagot talált Grósz Károly 1988. augusztusi ro-

mániai látogatásáról. Sajnos, a szerző megismétli az akkori ellenzéki véleményeket, amelyek szerint elhibázott dolog volt Nicolae Ceaușescu román vezetővel találkozni, így Grósz feladta a magyar érdekeket.

Grósz pontosan tudta, hogy a román vezetés nacionalista politikája, az erdélyi magyar falvak románosítása, vagy ahogyan akkor hívták, a „falurombolás” káros és elítélendő. De 1988 nyarán már nem ez volt a fő veszély. A fő veszély a szocializmus elleni támadás volt. 1988 nyarán a nyugat és az egyes országok ellenzéki erői mindenütt támadásba lendültek. Grósz megpróbálta a lehetetlent: megegyezni a román vezetővel arról, hogy mit lehet tenni a szocializmus védelme érdekében.

A megegyezés nem jött létre. És ebben nem Ceaușescu vagy Grósz a hibás. A felelős az akkori MSZMP vezetésének nacionalista szárnya, köztük Pozsgay Imre, Szűrös Mátyás. Tudatosan nehéz helyzetbe hozták és lejáratták Grósz Károlyt. A tét nekik nem a magyar falvak megmentése volt, hanem Grósz mielőbbi leváltása. Meg kellett akadályozni, hogy a magyar nép tömegével Grósz mellé álljon és megakadályozza a tőkés rendszerváltást.

A szerző hosszasan taglalja Kádár János utolsó hónapjait. A betegségének minden részlete ismert ma, és Kádár egyes lépéseit ennek ismeretében utólag is meg lehet érteni, sőt meg lehet bocsájtani.

De sajnos a mai történészek nem ezt teszik. Nemcsak egy beteg ember gyalázásáról van szó, ami bizonyos civilizációs szinten felül nem megbocsájtható. Másról is szó van. Kádárt igyekeznek egy örült öregként ábrázolni, aki mindenfelét összehordott. „Az exfőtitkár utolsó hónapjaiban folyamatosan attól tartott, hogy ismét »ellenforradalom« lesz, a kommunistákat megint üldözni fogják, és őt magát is érintik majd a megtorlások” – írja a szerző összegezve sokak véleményét.

Drága szerző úr! Hát nem az következett be, amiről Kádár beszélt? A tőkés rendszerváltás nem egyenlő a szocializmus elleni támadással, azaz az ellenforradalommal?

Nem kezdődött frontális politikai, ideológiai, jogi támadás a szocializmus korszaka és szereplői ellen? Nem tiltották be a vörös csillagot és sarló-kalapácsot? Nem volt per Biszku Béla ellen? Nem tiltották be olyan szavak nyilvános használatát, mint a kommunista?

Nem volt az 1991. évi törvény „az 1944. december 21-e és 1990. május 2-a között elkövetett és politikai okokból nem üldözött súlyos bűncselekmények üldözhetőségéről”?

Nem volt a 2011. évi CCX. törvény „az emberiség elleni bűncselekmények büntetendőségéről és elévülésének kizárásáról, valamint a kommunista diktatúrában elkövetett egyes bűncselekmények üldözéséről”?

Ma, három évtizeddel a rendszerváltás után nem zárják el a Munkáspártot a médiától? Nem változtatják meg úgy a választási törvényt, hogy a Munkáspárt még véletlenül se kerüljön be a parlamentbe?

Ma a világban egyre többen ismerik fel, hogy a tőke, a pénz uralma nem jó nekik, sőt tönkreteszi őket. A szocializmus sokak számára válik vonzóvá. A tőkés propaganda ezt igyekszik megakadályozni a szocializmus szereplőinek lejáratásával, a szocializmus hiteltelenítésével.

Medgyesi Konstantin könyve hiánypótló. Grósz Károlyról eddig nem jelent meg átfogó könyv. Sajnos, a mostani sem az. Igaz, nem is akar mindent kielégítő monográfia lenni. Az a bizonyos „Grósz-könyv” azonban még várat magára.

A béke mindannyiunk ügye!

Arcok a Munkáspárt november 7-i béketüntetéséről

